

EURÓPSKA KOMISIA

V Bruseli 24. 9. 2012
COM(2012) 522 final

**SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU, RADE, EURÓPSKEMU
HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNE MU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV**

**Prvá správa o uplatňovaní článkov 13, 16 a 17 smernice 2010/13/EÚ na obdobie 2009 –
2010**

**Podpora európskych diel v plánovaných audiovizuálnych mediálnych službách
a v službách na požiadanie**

{SWD(2012) 269 final}

SPRÁVA KOMISIE EURÓPSKEMU PARLAMENTU, RADE, EURÓPSKEMU HOSPODÁRSKEMU A SOCIÁLNEMU VÝBORU A VÝBORU REGIÓNOV

Prvá správa o uplatňovaní článkov 13, 16 a 17 smernice 2010/13/EÚ na obdobie 2009 – 2010

Podpora európskych diel v plánovaných audiovizuálnych mediálnych službách a v službách na požiadanie

I. ÚVOD

Táto správa, ktorá sa skladá z dvoch častí, bola vypracovaná podľa článku 13 ods. 3 a článku 16 ods. 3 smernice 2010/13/EÚ (ďalej len „smernica o AVMS“)¹.

Toto je prvá správa Komisie o uplatňovaní článku 13, pokiaľ ide o propagáciu európskych diel v rámci služieb EÚ na požiadanie, od prijatia smernice o AVMS, a zahŕňa obdobie 2009 – 2010. Podľa článku 13 správa vychádza z údajov, ktoré mali členské štáty poskytnúť do decembra 2011, a z nezávislej štúdie, ktorá sa zrealizovala v roku 2011² (ďalej len „štúdia“). Ďalšia správa o uplatňovaní článku 13 sa má vypracovať do štyroch rokov.

Tento dokument tiež obsahuje správu o uplatňovaní článkov 16 a 17³ smernice o AVMS o podpore európskych diel a nezávislej produkcie v rámci služieb televízneho vysielania v období 2009 - 2010. Táto správa vychádza raz za dva roky.

Na rozdiel od predchádzajúcich správ o bývalých článkoch 4 a 5 smernice 89/552/ES (ďalej len smernica „Televízia bez hraníc“)⁴ sa táto správa nezaobera krajinami EHP⁵ pre oneskorenie transpozície smernice o audiovizuálnych a mediálnych službách do acquis EHP. Preto tieto krajiny neboli vyzvané, aby predložili svoje údaje do tejto správy.

II SPRÁVY

1. SPRÁVA KOMISIE O UPLATŇOVANÍ ČLÁNKU 13

1.1. Všeobecné poznámky

---

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2010/13/EÚ z 10. marca 2010 o koordinácii niektorých ustanovení upravených zákonom, iným právnym predpisom alebo správnym opatrením v členských štátoch týkajúcich sa poskytovania audiovizuálnych mediálnych služieb (smernica o audiovizuálnych mediálnych službách). Toto kodifikované znenie nahrádza smernicu 89/552/EHS, zmenenú a doplnenú smernicou 97/36/ES a smernicou 2007/65/ES.

² Štúdia je k dispozícii na tejto webovej stránke:

³ http://ec.europa.eu/avpolicy/info_centre/library/studies/index_en.htm#promot.

⁴ Pôvodné články 4 a 5 smernice 89/552/EHS.

⁵ Smernica Rady 89/552/EHS z 3. októbra 1989 o koordinácii určitých ustanovení zákonov, iných právnych predpisov alebo správnych opatrení v členských štátoch týkajúcich sa vykonávania činností televízneho vysielania (Ú. v. ES L 298, 17.10.1989, s. 23).

⁶ Nórsko, Island, Lichtenštajnsko.

Revíziou smernice 89/552/EHS ako reakcie na zblížovanie všetkých audiovizuálnych médií sa jej rozsah pôsobnosti rozšíril o nelineárne služby. V smernici o AVMS sa ustanovuje, že aj služby na požiadanie musia podporovať európske diela a kultúrnu rozmanitosť. Rovnako ako v prípade článkov 16 a 17 je aj článok 13 zameraný na plnenie hospodárskych a kultúrnych cieľov, aby sa posilnilo európske audiovizuálne odvetvie. Členské štáty sú povinné zabezpečiť, aby služby na požiadanie, ktoré patria pod ich právomoc, podporovali tam, kde je to možné, a vhodnými prostriedkami, tvorbu európskych diel a prístup k nim. Vzhľadom na vznikajúcu a špecifickú povahu služieb na požiadanie je článok 13 flexibilný, pokiaľ ide o metódy, ktoré sa majú použiť na podporu európskych diel. V článku 13 ods.1 sa uvádzajú príklady takejto podpory: finančný príspevok na výrobu a nadobudnutie práv k európskym dielam alebo podiel zastúpenia a/alebo zdôraznenie európskych diel v katalógoch, ktoré ponúkajú poskytovatelia služieb.

Podpora a dostupnosť európskeho programovania patrí k otázkam vzneseným v súvislosti so vznikom pripojených zariadení a fenoménom konvergenzie. Už niekoľko rokov sme svedkami audiovizuálneho obsahu, ktorý sa distribuuje a konzumuje prostredníctvom internetu. Ten môže zahŕňať obsah, ktorý má dosah na divákov mimo vplyvu káblových operátorov, poskytovateľov internetových služieb alebo vysielateľov. S príchodom televízorov a set-top boxov vybavených pripojením na internet a rastúcim využívaním tabletov a inteligentných telefónov sa konvergencia stáva čoraz viac súčasťou každodennej reality.

1.1.1. Článok 13 v kontexte európskeho odvetvia na požiadanie

Počas referenčného obdobia bol stav vývoja na trhu služieb na požiadanie v EÚ veľmi nerovnovážny.

Podľa uvedenej štúdie bol v roku 2009 odhadovaný počet služieb na požiadanie 435⁶. Viac ako štvrtinu z nich tvorili služby opakovaného prehrávania TV programov (catch-up TV) a prevládajúcim systémom dodávania bol internet nasledovaný televíznym vysielaním cez internet (IPTV). Najvyšší počet dostupných služieb na požiadanie v roku 2009 malo Francúzsko (73 služieb) nasledované Spojeným kráľovstvom (66) a Nemeckom (47). Vo väčšine členských štátov sa počet služieb na požiadanie pohyboval medzi 10 a 20. Väčšina z nich bola voľne k dispozícii, bez predplatného. Vo všeobecnosti sa financovali z reklamy alebo verejných zdrojov.

Ako je vysvetlené v bode 1.1.2., nie všetky národné správy obsahovali informácie o službách na požiadanie. Z údajov 14 národných správ vyplýva veľmi odlišný stav vývoja trhu. Päť členských štátov⁷ uviedlo celkový počet služieb na požiadanie za rok 2010 vyšší ako 10. Najvyššie počty sa zaznamenali v Spojenom kráľovstve (82) a na Slovensku (36), najnižšie v Írsku a Španielsku (3), vo frankofónnej komunite Belgicka (2) a v Rakúsku (1). Cyprus nemal služby na požiadanie.

⁶ Tento údaj platí pre krajiny EÚ-30 vrátane krajín EHP.

⁷ Belgicko (flámska komunita), Česká republika, Dánsko, Slovensko a Spojené kráľovstvo.

Rozčlenenie služieb na požiadanie⁸ sa tiež značne líši od jedného členského štátu k druhému a je ťažké zistiť trend týkajúci sa preferovaného typu služieb: šesť členských štátov⁹ uviedlo, že väčšinu tvoria služby videa na požiadanie, vo všeobecnosti s podmieneným prístupom; ďalších šesť¹⁰ štátov uviedlo väčšinový podiel voľne prístupných služieb catch-up TV, jeden štát¹¹ uviedol kombináciu služieb catch-up a zmiešaných, voľne prístupných služieb a ďalší štát¹² uviedol väčšinu zmiešaných služieb.

Zo štúdie a národných správ vyplývajú určité rozdiely, pokiaľ ide o počet služieb na požiadanie v niektorých členských štátoch. Tieto rozdiely môžu byť spôsobené rozdielmi v interpretácii typov služieb, ktoré sa majú zohľadňovať. Podľa vymedzenia uvedeného v článku 1 ods. 1 písm. g) smernice o poskytovaní audiovizuálnych mediálnych služieb sa služby ponúkajúce audiovizuálny obsah len ako doplnkový produkt neuvádzajú. Naopak, služby catch-up TV predstavujú služby na požiadanie a musia sa vykazovať s výnimkou, ak programy, ktoré ponúkajú, sú úplne rovnaké ako tie, ktoré sa vysielajú v televízii¹³. Hoci sa znenie článku 13 konkrétne netýka typu obsahu ponúkanej služby na požiadanie, cieľ článku 13 je rovnaký ako v prípade článkov 16 a 17 smernice o audiovizuálnych mediálnych službách. Preto by sa služby na požiadanie ponúkajúce výlučne správy, šport, hry alebo obchodné oznámenia mali vylúčiť z národných správ o uplatňovaní článku 13. Rovnako percentuálny podiel európskych diel by sa mal, ak to bude možné, vypočítať ako percento posudzovaných hodín¹⁴.

1.1.2. Metodika použitá Komisiou

Cieľom štúdie uskutočnenej v roku 2011 bolo analyzovať súčasný stav, pokiaľ ide o implementáciu článku 13 v členských štátoch EÚ na konci roku 2010, ako aj obsah nelineárnych služieb v EÚ. Je zameraná aj na poskytovanie informácií Komisii, ktoré sú potrebné na nastavenie ukazovateľov výkonnosti na uplatňovanie článku 13.

Počnúc tromi príkladmi podpory európskych diel vo vzťahu k nelineárnym službám, uvedenými v článku 13 ods. 1 smernice, štúdia preskúmala rôzne spôsoby monitorovania a ich uskutočniteľnosť.

Na základe toho Komisia určila rad ukazovateľov, ktoré boli definované v dotazníkoch zaslaných národným orgánom. Pokiaľ ide o otázku zdôraznenia, uvádza sa niekoľko možností: opis diel vrátane krajiny pôvodu, prehliadač pôvodu, nástroje odporúčania európskych diel, časti služby venované európskym dielam, upútavky na podporu európskych

⁸ Dotazník, ktorý Komisia zaslala členským štátom, rozlišuje medzi službami catch-up TV, službou videa na požiadanie a zmiešaných služieb (VOD/catch-up).

⁹ Belgicko (97,7 %), Bulharsko (100 %), Dánsko (100 %), Španielsko (75 %), Luxembursko (80 %) a Portugalsko (55,6 %).

¹⁰ Česká republika (86,2 %), Írsko (100 %), Grécko (76,9 %), Rakúsko (100 %), Rumunsko (100 %) a Slovensko (58,3 %).

¹¹ Fínsko.

¹² Švédsko.

¹³ Pozri odôvodnenie 27 smernice o AVMS.

¹⁴ Okrem správ, športu, hier a obchodných oznámení.

diel alebo medializácia európskych diel. Tieto ukazovatele je potrebné spresniť v budúcich správach.

1.1.3. Spôsoby implementácie a monitorovania v členských štátoch

a) Súčasný stav v oblasti vnútroštátnych právnych predpisov

Záver štúdie o uplatňovaní článku 13

Na konci roku 2010 skopirovalo 14 členských štátov znenie smernice o AVMS bez uloženia konkrétnych povinností poskytovateľom služieb na požiadanie. V niektorých prípadoch sa ponecháva na vnútroštátnych regulačných orgánoch, aby neskôr určili vhodné spôsoby podpory európskych diel.

Pokiaľ ide o monitorovanie, zo štúdie vyplýva, že väčšina členských štátov sa spolieha na informácie, ktoré jej na požiadanie predkladajú poskytovatelia služieb bez toho, aby si ich overili. Nezávislý monitoring sa vykonáva iba v dvoch členských štátoch a informácie poskytované na požiadanie poskytovateľa služieb sa overujú v ďalších štyroch štátoch.

Národné správy

Deväť národných správ neobsahuje žiadne informácie pre oneskorenú transpozíciu smernice o audiovizuálnych mediálnych službách alebo neskoré presadzovanie vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa vykonáva smernica. Päť členských štátov oznámilo neexistenciu registrovaných¹⁵ alebo uznaných¹⁶ služieb na požiadanie počas referenčného obdobia.

Spomedzi členských štátov, ktoré implementovali smernicu (t. j. stanovili povinnosť pre služby na požiadanie, aby podporovali európske diela), bolo uvedené iba v šiestich správach¹⁷, že ich právne predpisy stanovujú konkrétne opatrenia.

Tieto opatrenia sa líšia od jedného členského štátu k druhému: v Českej republike, Španielsku, Taliansku a Rakúsku podliehajú služby na požiadanie povinnosti vyhradiť určitú časť svojich katalógov na európske diela (konkrétne 10 %, 30 %, 20 % a 50 %¹⁸). Povinnosť prispievať na financovanie európskych diel sa zaznamenala vo frankofónnej oblasti Belgicka (až do 2,2 % z obratu), Českej republike (minimálne 1 % z obratu), Španielsku a Taliansku

¹⁵ Estónsko, Lotyšsko, Litva a Maďarsko.

¹⁶ 23 služieb bolo ohlásených na konci roku 2010 v Holandsku, ale mediálny orgán zatiaľ nestanovil kritériá na posudzovanie toho, či sa môžu posudzovať ako audiovizuálne mediálne služby na požiadanie – pozri pracovný dokument útvarov Komisie – časť I – oddiel 2.

¹⁷ Belgicko – frankofónna komunita, Bulharsko, Česká republika, Španielsko, Taliansko (v roku 2010 sa ešte neuplatňovali) a Rakúsko. Dva členské štáty neboli zaradené do zoznamu: Lotyšsko, kde právne predpisy stanovujú povinnosť ponúkať európske diela, ale nestanovujú žiadne konkrétne percento, a Maďarsko, kde právne predpisy ustanovili kvóty len pre maďarské diela (toto ustanovenie sa medzitým pozmenilo).

¹⁸ Len pre verejné služby na požiadanie v Rakúsku.

(minimálne 5 % z obratu)¹⁹. Povinnosť zdôrazniť európske diela v katalógoch sa nachádza v právnych predpisoch frankofónnej oblasti Belgicka, Bulharska a Rakúska (pre súkromné služby na požiadanie). K spôsobom, ako to dosiahnuť, patria najmä reklamné prílohy, samostatné plochy, články v periodikách a propagačné programy, ako aj adekvátne identifikácia európskych diel alebo uvádzanie krajiny pôvodu.

b) Spôsoby monitorovania vnútroštátnymi orgánmi

Aj keď informácie o tejto otázke boli uvedené iba v niektorých národných správach, údaje o použití článku 13 väčšinou čerpajú národné orgány priamo od poskytovateľov služieb na požiadanie.

Niektoré členské štáty sa vyjadrili k spôsobu, ako zvýšili alebo ako zamýšľajú zvýšiť povedomie poskytovateľov služieb na požiadanie o potrebe zaregistrovať sa a/alebo dodržiavať povinnosti ustanovené článkom 13²⁰. Francúzsky regulačný úrad CSA informoval o náhodných kontrolách podielu európskych diel a ich zdôraznenia v katalógoch. Belgicko (frankofónna komunita), kde je ustanovená všeobecná povinnosť zdôrazňovať význam európskych diel, poskytlo zaujímavé a podrobné informácie o monitorovaní regulačného orgánu, pokiaľ ide o podiel „propagačných zmienok“ venovaných európskym dielam v službách na požiadanie²¹.

Komisia zdôrazňuje význam vykonávania účinného monitorovania s cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie článku 13. Hoci smernica o AVMS neobsahuje žiadnu povinnosť zriadiť konkrétne monitorovacie systémy, Komisia žiada vnútroštátne orgány, ktoré tak ešte neurobili, zaviesť systémy umožňujúce overenie údajov od poskytovateľov služieb na požiadanie.

1.2. Uplatňovanie článku 13 – audiovizuálne mediálne služby na požiadanie

Záver štúdie²²

Podiel európskych diel v rámci služieb catch-up TV je oveľa vyšší (96,2 % z celkového počtu hodín), ako je podiel európskych diel ponúkaných v rámci služieb videa na požiadanie (s podielom len 45,1 % z celkového počtu hodín). Katalógy catch-up TV sú úzko späté s obsahom vysielania televíznych služieb. Európske diela boli oveľa výraznejšie zastúpené v katalógoch, ktoré ponúkajú televízne spoločnosti (81,1 % hodín) ako nezávislé spoločnosti (46,7 % hodín) a telekomunikační operátori (31,2 %). Mali oveľa výraznejšie zastúpenie v katalógoch, ktoré ponúkali verejnoprávne služby (99,1 % hodín) ako komerčné spoločnosti (55,8 % hodín). Služby s najnižším podielom európskych diel vo všeobecnosti ponúkali noví

¹⁹ V Českej republike a Taliansku je finančný príspevok alternatívou povinnosti ponúkať konkrétny podiel európskych diel v katalógoch.

²⁰ Najmä Česká republika, Lotyšsko, Holandsko a Švédsko.

²¹ Pozri komentár k uplatňovaniu článku 13 vo frankofónnej oblasti Belgicka – Pracovný dokument útvarov – časť I – oddiel 2.

²² Monitoring sa z technických príčin uskutočnil v prvej polovici roku 2011.

aktéri²³ (10 – 20 %). Podiel európskych diel z hľadiska posudzovaných hodín²⁴ (64,5 %) bol veľmi podobný podielu stanoveného pre katalógy ako celok (65,1 %).

Národné správy

Údaje uvedené v národných správach nie sú úplné ani dostatočne reprezentatívne na vyvodenie spoľahlivých záverov o uplatňovaní článku 13.

Napriek absencii osobitných povinností stanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi niektorých krajín sa v 14 národných správach uvádzajú – v rôznom rozsahu – niektoré údaje o podmienkach podpory európskych diel uvedených do praxe poskytovateľmi služieb na požiadanie. V týchto správach sa uvádza pomerne vysoký podiel európskych diel v katalógoch. Priemerné hodnoty sa pohybovali od 40 % (Španielsko²⁵) do 88,9 % (Dánsko) v roku 2009 a od 36,4 % (Portugalsko) do 100 % (Rakúsko²⁶) v roku 2010. Vzhľadom na obmedzený počet správ a veľmi nízky počet služieb na požiadanie (dve alebo tri) uvádzaných v niektorých členských štátoch by výpočet priemeru EÚ nemal zmysel. Porovnanie medzi ohlásenými percentuálnymi podielmi sledovanosti európskych diel a ponúkanými európskymi dielami neumožňuje vyvodiť spoľahlivé závery. Päť členských štátov²⁷ tiež vykázalo finančné príspevky na európsku tvorbu a v šiestich národných správach²⁸ sa uviedlo používanie niektorých nástrojov na zdôraznenie významu²⁹.

Komisia môže len privítať výskyt relatívne vysokého podielu európskych diel v službách na požiadanie.

2. STANOVISKO KOMISIE K UPLATŇOVANIU ČLÁNKOV 16 A 17

2.1. Všeobecné poznámky

2.1.1. Články 16 a 17 v kontexte európskeho audiovizuálneho prostredia

V období 2009 – 2010 pokračoval stabilný rast európskeho audiovizuálneho trhu. Čísla vykazujú trend zrýchleného nárastu počtu kanálov. Podľa Európskeho monitorovacieho centra pre audiovizuálne médiá bolo v EÚ-27 v decembri 2010 7 televíznych kanálov – z toho 3 miestnych kanálov – v porovnaní s 6 067 v roku 2008. To predstavuje nárast o 25,6 %, čo je viac ako nárast zaznamenaný v rokoch 2006 – 2008.

²³ Okrem iného iTunes od Apple, Lovefilm v Nemecku a Blinkbox v Spojenom kráľovstve.

²⁴ Pozri poznámku pod čiarou 14.

²⁵ Tento údaj zodpovedá jedinečnej službe, ktorá bola vykázaná v roku 2009.

²⁶ Tento údaj zodpovedá jedinečnej službe catch-up TV, ktorá bola vykázaná v roku 2010.

²⁷ Frankofónna komunita Belgicka, Bulharsko, Grécko, Španielsko a Švédsko.

²⁸ Pozri pracovný dokument útvarov Komisie – časť I – oddiel 2.

²⁹ Frankofónna komunita Belgicka, Bulharsko, Grécko, Španielsko, Rumunsko a Švédsko.

V rovnakom období bol zaznamenaný pokles celkového počtu zahrnutých kanálov³⁰ v porovnaní s predchádzajúcim obdobím: ich počet sa zmenil z 1 679 v roku 2008 na 1 313 v roku 2009 a na 1 390 v roku 2010 pre európske diela³¹, a to vďaka zmene metodiky, ktorá umožnila oslobodenie veľmi malých kanálov od oznamovacej povinnosti, ako sa uvádza v bode 2.1.2.1. Pri použití metodiky uplatnenej v predchádzajúcich správach – t. j. s prihliadnutím na kanály oslobodené od oznamovacej povinnosti – však z údajov vyplýva, že počet zahrnutých kanálov vzrástol v rokoch 2008 (1 679) až 2010 (2 045) o 21,8 %, čo predstavuje mierne nižšie tempo rastu, ako sa zaznamenalo na trhu.

2.1.2. Spôsoby implementácie a monitorovania v členských štátoch

2.1.2.1. Zmeny v metodike

Vzhľadom na vznik kanálov s veľmi nízkym podielom sledovanosti (pod 0,3 %) sa prijalo rozhodnutie, že sa im poskytne možnosť požiadať o individuálnu výnimku z ich povinnosti predkladať správy podľa článkov 16 a 17. Podrobné podmienky udeľovania takýchto výnimiek stanovujú „upravené pokyny pre monitorovanie uplatňovania článkov 16 a 17 smernice o AVMS“, ktoré sa preskúmajú po ich prvej úplnej implementácii, ktorá sa predpokladá v roku 2014³².

Celkovo sa v porovnaní s predchádzajúcim obdobím zvýšil počet národných správ, ktoré poskytujú údaje za všetky zahrnuté kanály. V pätnástich správach z 27 sa uvádzajú štatistické údaje o európskych dielach pre všetky kanály za roky 2009 a 2010 (12 a 11 v rokoch 2007 a 2008). V prípade nezávislej produkcie boli v 14 a 15 národných správach uvedené údaje pre všetky kanály za roky 2009 a 2010 (11 v rokoch 2007 a 2008). Komisia víta tento trend, ktorý odzrkadľuje účinnejšie monitorovanie zo strany vnútroštátnych regulačných orgánov. Tento trend však môže prinajmenšom čiastočne súvisieť s oslobodením veľmi malých kanálov od povinnosti predkladania správ, keďže tieto kanály majú spravidla viac ťažkostí s poskytovaním štatistických údajov.

2.1.2.2. Monitorovanie

Ako sa uvádza v predchádzajúcich správach, v EÚ neexistuje jednotná metodika monitorovania. Na Cypre mohol príslušný orgán počas referenčného obdobia v zmysle právnych predpisov³³ sledovať iba kanály, ktoré vysielajú pomocou analógovej technológie. Grécko a Slovinsko informovali o problémoch pri zbere dát od všetkých kanálov³⁴.

³⁰ „Zahrnuté“ kanály: celkový počet identifikovaných kanálov mínus počet kanálov mimo prevádzky a počtu kanálov oslobodených od oznamovacej povinnosti (pozri bod 2.1.2.1.) a oslobodených od dane (vzhľadom na charakter ich programov) alebo vylúčených kanálov (pre právne výnimky) – pozri ukazovateľ 1 v pracovnom dokumente útvarov Komisie – časť II – príloha 1.

³¹ V prípade nezávislých diel sa počet zahrnutých kanálov zmenil z 1 585 v roku 2007 na 1 311 v roku 2009 a na 1 387 v roku 2010.

³² http://ec.europa.eu/avpolicy/docs/reg/tvwf/eu_works/guidelines_2011_en.pdf.

³³ Táto situácia sa zmenila 1. júla 2011.

³⁴ Pozri pripomienky Grécka a Slovinska v pracovnom dokumente útvarov Komisie – časť II – oddiel 3.

Naopak zlepšenie sa zaznamenalo v troch členských štátoch. Slovinský regulačný orgán začal overovať údaje poskytnuté niektorými prevádzkovateľmi televízneho vysielania. Zahrnutie údajov týkajúcich sa verejnoprávnych regionálnych kanálov v správe z Nemecka treba takisto považovať za zlepšenie monitorovania. Vo Švédsku snaha dozorných orgánov o zvýšenie povedomia prevádzkovateľov vysielania pre význam správneho uplatňovania článkov 16 a 17 podľa všetkého prináša svoje ovocie, keďže podiel európskych diel, ktorý v predchádzajúcom období nedosahoval požadovanú úroveň, prekročil v rokoch 2009 a 2010 hranicu 50 %.

Napriek tomu naďalej existuje priestor na zlepšenie. Komisia opakovane zdôrazňuje význam monitorovania na zabezpečenie správneho uplatňovania článkov 16 a 17. Hoci smernica o AVMS neobsahuje žiadnu povinnosť zriadiť konkrétne monitorovacie systémy, Komisia žiada vnútroštátne orgány, ktoré tak ešte neurobili, aby zaviedli systémy, ktoré umožňujú overiť údaje poskytnuté prevádzkovateľmi vysielania.

2.2. Uplatňovanie článku 16 – väčšinový podiel európskych diel

Priemerný vysielací čas venovaný európskym dielam na všetkých sledovaných kanáloch v EÚ-27 bol 63,8 % v roku 2009 a 64,3 % v roku 2010³⁵. Čísla ukazujú **vzostupný trend**, ako sa uvádza v nasledujúcej tabuľke, **ktorý čiastočne kompenzuje pokles zaznamenaný v rokoch 2006 a 2007**.

2009-2010: zvýšenie o 0,5 percentuálnych bodov

2007-2010: zvýšenie o 1,7 percentuálnych bodov

V období 2007 až 2010 bol rast v „nových členských štátoch“ rýchlejší³⁶.

EÚ-15: pokles o 1,7 percentuálnych bodov (65,8 % v roku 2007, 64,1 % v roku 2010)

EÚ-12: nárast o 5,9 percentuálnych bodov (58,7 % v roku 2007, 64,6 % v roku 2010)

Komisia víta pokrok zaznamenaný v EÚ-12, ktorý umožnil mierne prekonanie úrovne dosiahnutej v EÚ-15.

Priemerný podiel vysielacieho času venovaného európskym dielam na úrovni členských štátov sa počas referenčného obdobia pohyboval medzi 44 % (Írsko) a 83 % (Maďarsko) v roku 2009 a medzi 47,4 % (Slovinsko a Spojené kráľovstvo) a 81 % (Maďarsko) v roku

³⁵ Číselné údaje uvádzané na úrovni EÚ sú výsledkom matematického priemeru všetkých vnútroštátnych priemerov vypočítaných na základe štatistických údajov oznámených členskými štátmi. Údaje neboli vážené, keďže nie všetky parametre potrebné na správne váženie sú k dispozícii pre každý kanál.

³⁶ Členské štáty, ktoré vstúpili do EÚ v rokoch 2004 a 2007 (EÚ-12) – EÚ-15 sa skladá z členských štátov, ktoré vstúpili do EÚ v skoršej fáze (do roku 1995).

2010. V rovnakom období sa zaznamenal pozitívny trend v 12 členských štátoch, negatívny v 12 a v troch sa nič nezmenilo.

Trendy, pokiaľ ide o vysielací čas vyhradený pre európske diela v rokoch 2007 – 2010 v jednotlivých členských štátoch, sú uvedené v tabuľke³⁷.

Pravidlo o podpore európskych diel v lineárnych službách funguje vo všeobecnosti dobre, aj keď má obmedzený vplyv na obeh programov v celej EÚ, pretože nezabezpečuje distribúciu európskych diel zahraničného pôvodu. Európske diela zahraničného pôvodu tvoria 8,1 % z celkového počtu oprávnených vysielacích hodín, pričom väčšinu mimoeurópskych diel tvoria americké diela³⁸. Niektoré úspešné audiovizuálne diela ako napríklad „Borgen“ alebo koprodukčné dielo „Borgiovcí“ prekročili štátne hranice, počet takýchto príkladov je však stále príliš nízky. Je veľmi dôležité, aby existovali európske diela, ktoré oslovia divákov aj za hranicami. Tento cieľ sa dá dosiahnuť napríklad pomocou koprodukčných diel, ktoré môžu osloviť širšie spektrum divákov v Európe.

Priemerná miera plnenia požiadaviek v EÚ, pokiaľ ide o európske diela, bola v sledovanom období pomerne stabilná, zaznamenala však značný nárast v období 2007 – 2010, v ktorom vzrástla z 59,6 % na 69,6 %, pri pozoruhodnom raste v EÚ-15 (11,3 percentuálneho bodu).

Je potrebné poznamenať, že miera plnenia požiadaviek odráža nielen výsledky kanálov s ohľadom na podiel európskych diel, ale aj úroveň oznámených/neoznámených údajov. Zlepšenie zaznamenané počas referenčného obdobia v oblasti oznámených údajov (pozri ods. 2.1.2.1.) zohralo úlohu pri zlepšení miery plnenia požiadaviek.

Tri členské štáty³⁹ čelili ťažkostiam pri dosahovaní požadovaného podielu európskych diel počas celého referenčného obdobia. V rovnakom období dva členské štáty, ktoré dosiahli počas predchádzajúceho obdobia priemerné hodnoty nižšie ako 50 %, dokázali v roku 2010 dosiahnuť požadovaný podiel európskych diel⁴⁰. Komisia vyzýva dotknuté členské štáty, aby podporovali úsilie kanálov, ktoré patria do ich právomoci, o zlepšenie alebo udržanie ich výkonnosti počas nasledujúcich rokov.

2.3. Uplatňovanie článku 17 smernice o AVMS – európske diela vytvorené nezávislými tvorcami (nezávislá produkcia) a novšie diela

Priemerný podiel EÚ vyhradený na vysielanie **nezávislej produkcie** na všetkých sledovaných kanáloch všetkých členských štátov EÚ bol 34,1 % v roku 2009 a 33,8 % v roku 2010, pričom v priebehu sledovaného obdobia mierne klesol.

³⁷ Pozri pracovný dokument útvarov Komisie – časť II – oddiel 2.

³⁸ Štúdia. Pozri poznámku pod čiarou 2.

³⁹ Írsko, Slovinsko a Spojené kráľovstvo.

⁴⁰ Cyprus a Švédsko.

2009-2010: pokles o 0,3 percentuálne body (34,1 % v roku 2009, 33,8 % v roku 2010)

2007-2010: pokles o 1,5 percentuálnych bodov (35,3 % v roku 2007, 33,8 % v roku 2010)

Tento klesajúci trend sa zistil už v deviatej správe⁴¹. Členské štáty sa preto vyzývajú, aby sa zamysleli nad spôsobmi, ako zvrátiť tento trend.

Priemerný podiel vysielacieho času venovaného nezávislej produkcii na úrovni členských štátov dosiahol hodnotu od 14,5 % (Slovinsko) do 59,7 % (Belgicko) v roku 2009 a od 14,8 % (Taliansko) do 61,7 % (Belgicko) v roku 2010. Rovnako ako v predchádzajúcom období dosiahli všetky členské štáty podiel 10 % nezávislých diel. 21 členských štátov v roku 2009 a 19 štátov v roku 2010 zaznamenalo hodnoty nad 25 % z celkového posudzovaného vysielacieho času vyhradeného na nezávislú produkciu.

Krajiny EÚ-12 takmer dobehli krajiny EÚ-15:

EÚ-15: pokles o 4 percentuálne body (38,5 % v roku 2007, 34,5 % v roku 2010)

EÚ-12: nárast o 1,7 percentuálnych bodov (31,2 % v roku 2007, 32,9 % v roku 2010)

Aj keď štáty EÚ-12 zaznamenali priaznivejší vývoj ako EÚ-15, podiel nezávislej produkcie, ktorý dosiahli v roku 2010, zaostal za výsledkami, ktoré dosiahli štáty EÚ-15.

Priemerná miera plnenia požiadaviek v EÚ, pokiaľ ide o nezávislé diela, sleduje podobný trend ako v prípade európskych diel, s miernym zvýšením v priebehu vykazovaného obdobia a so značným zvýšením v období 2007 – 2010 (11,5 percentuálnych bodov), a to najmä v EÚ-15 (15,4 percentuálnych bodov).

V prípade **novších európskych diel nezávislých tvorcov** (novšie diela)⁴² priemerné údaje z EÚ takisto vykazujú klesajúcu tendenciu:

2009-2010: pokles o 0,3 percentuálne body (62,1 % v roku 2009, 61,8 % v roku 2010)

2007-2010: pokles o 1,2 percentuálne body (63 % v roku 2007, 61,8 % v roku 2010)

Berúc do úvahy dve rozdielne skupiny členských štátov⁴³ sú zistenia za obdobie 2007 – 2010 takéto:

⁴¹ 9. oznámenie o uplatňovaní článkov 4 a 5 smernice 89/552/EHS zmenenej a doplnenej smernicou 97/36/ES a smernice 2007/65/ES za obdobie 2007 – 2008 je dostupné na adrese:

http://ec.europa.eu/avpolicy/reg/tvwf/implementation/promotion/index_en.htm

⁴² T. j. diela odvysielané do piatich rokov od ich výroby.

EÚ-15: nárast o 0,6 percentuálnych bodov (65,4 % v roku 2007, 66 % v roku 2010)

EÚ-12: pokles o 4 percentuálne body (60 % v roku 2007, 56 % v roku 2010)

Hoci sú celkové výsledky týkajúce sa novších diel uspokojivé, Komisia vyzýva členské štáty, najmä štáty EÚ-12, aby vyvinuli úsilie s cieľom podporiť vysielanie novších nezávislých diel vo svojich krajinách.

3. ZÁVER

Táto prvá správa neposkytuje dostatočné údaje na vyvodenie akýchkoľvek záverov o podpore európskych diel poskytovateľmi služieb na požiadanie (článok 13). Oneskorená transpozícia smernice v členských štátoch a veľmi nerovnomerný rozvoj trhov služieb na požiadanie komplikujú akékoľvek analýzy a porovnania. Spôsob, akým sa transponoval článok 13, sa takisto líši od jedného členského štátu k druhému. Právne predpisy v niektorých krajinách stanovujú špecifické nástroje na podporu európskych diel, kým v iných štátoch neboli stanovené žiadne konkrétne opatrenia, ktoré by mali uplatňovať poskytovatelia služieb na požiadanie. V súlade s článkom 13 ods. 3 bude Komisia brať do úvahy technický rozvoj a bude analyzovať tieto otázky v súvislosti so vznikom prídavných zariadení a s fenoménom konvergenencie. Komisia sa čoskoro zapojí do konzultácií s členskými štátmi o vhodných spôsoboch uplatňovania článku 13.

Pokiaľ ide o článok 16 smernice, údaje poskytnuté členskými štátmi ukázali zlepšenie celkovej výkonnosti výkonu počas referenčného obdobia. Priemerný podiel európskych diel 64,3 % dosiahnutý v roku 2010, ktorý je vysoko nad pomerom stanoveným v článku 16, vo všeobecnosti zodpovedá správne uplatňovaniu tohto ustanovenia v rámci celej EÚ. Veľkú väčšinu európskych diel však tvorí domáca produkcia. Členské štáty boli vyzvané, aby pozorne sledovali výsledky všetkých kanálov, ktoré patria do ich právomoci, a povzbudili slabšie kanály pri dosiahnutí požadovaného podielu európskych diel.

V roku 2010 boli požiadavky článku 17, pokiaľ ide o vysielanie nezávislej produkcie, bez problémov splnené, a to s priemerným podielom 33,8 %. Výsledky však ukázali klesajúcu tendenciu v porovnaní s úrovňou dosiahnutou v roku 2007 v prípade nezávislých i novších diel. Hoci štáty EÚ-12 zaznamenali lepšiu výkonnosť ako EÚ-15, pokiaľ ide o nezávislú produkciu, všetky členské štáty sa vyzývajú, aby sledovali uplatňovanie článku 17 zo strany vysielateľov a aby podporovali úsilie zamerané na vysielanie vyššieho podielu európskej nezávislej produkcie a novších diel. Zvýšenie ich podielu pomôže podporiť a posilniť odvetvie nezávislej produkcie v EÚ, ako aj zvýšiť zamestnanosť v tomto odvetví.

Komisia vyzýva členské štáty, aby zohľadnili malý obeh európskych diel zahraničného pôvodu a venovali sa tejto otázke tam, kde to bude možné.

---

⁴³ Pozri poznámku pod čiarou 36.

Vývoj hlavných ukazovateľov v období 2007 až 2010 (EÚ-27)

